

הימים • ושנות רשעים תקלרה • ר"ל עד"מ מה שהרשעים ישיים על היום ונאלץ פ"י שנים מקלרים ימיהם וחיותם כי בלוחו זמן המה כמותם: ויחפרש עוד אחרי אשר שיה הוא אחת משנים במיתה (נרמח ל"י) הגה לכל אחד

השינה שלו אחד משנים לפי מדרגתו במותו בין לטוב בין לרע • כי הגה הדיק מחדק בשכינה צמותו קן צפת השינה עולה נשמחו למתיבתא דרקיע • אך הוא רק אחד משנים ולא כלוחו הכמיה מה שלאחר שוחו כי זה ח"ל בהיותה מדובקת לנוף הנשמי • חבל הרשע כאשר צמותו יך צקף הקלע קן צפת שינחו נשמחו טסה צטולס וינחיתה מכל המקומות כענין זה וד"ל • ח"ל הרשע צפת שינחו חין לו ש'ימות האדם רק כצבמה וכמה ממש • משאל"ל כלדיקים יותר ומשפטים שלימות צשינחם • ח"ל חיפול שמה רשעים תקלרה מחקלרת

ממשך ימי חייהם • ויראת ה' חוסף ימים • כי חי הוא נס צביה כמו בהקין: במעוץ שיתיה' כמשח"ל של שינה צטלה שנגנס לחיד חינו של אדם יולא כנגדו דיצר של חורה • במעוץ שחוק • כי שחול שחוק (נרמח ס"א) והוא הס"א כמבואר כוהר והוא היפך החורה: במעוץ תענוג • כמ"ס בחנל דבי אליהו עד שאלם מחפלל שיכנסו ד"ה לחוכו יחפלל על יכנסו מעדי פולס לחוד מצי: בארך אפים • כמאלח"ל (ספסח ס"א) כל הכועס חמתו מסחלקת: בקבלת היסורין • כי יסורים ממרקין שומחיו של אדם (נרמח ו"י) ואם הוא חכם חינו ממחין עד שיעלה הקב"ה עליו יסורין כ"ל מקבל מפלגו יסורין על ידי עסק החורה במשח חפנו והחמדה הלימוד וטלה של חורה שיה מחשה כמו ירחוים ציה שגס היסורין פלגן יחשב לו למטה

מצפה יורשע (כ) אהוב את התובחות כו' • פי' משכס ודך חין ופי' פ"י •

שאלמו חו"ל (ספסח ס"א) כל המתייגר חמתו מסחלקת ממנו • ולמדו זאת מהלל הזקן שהיה עניו שצנענים ולעפ"י נענס פ"י פ"א פ"ט: וגושא בעול עם חבירו ומעמידו על האמת ומעמידו על השלום • נושא צטול עם חבירו להראות פנים לסברתו • כחו שמינו תרגמל רבא אליהו דלביי וכדומה צט"ס • ומושב שחל הדין עם חבירו ואף שיהיה צדור לו כי הדין עמו ולא עם חבירו לא יהיה כמתגלה על חבירו דבריו רק יהיה כמעמידו על האמת ומנדישו • אך אם ירע שחבירו יחקוסט עמו בלאו לו קן לא יאמר לו ויעמידו על השלום: ומתיישב לבו בתלמודו • כי צמפיו כל האדם כחז ופי' נאמר חיה שוקל • ר"ל שישקול הסברא במלואי דקד ופולס השלל מאוד: שואל ומשיב • חכם: שומע ומוסיף ינחן וזה מ"ס נכון חמבולות יקנה